

บันทึกการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พ.ศ.

สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓

วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๒

ณ ห้องประชุมคณะกรรมการหมายเลข ๑ ชั้น ๓ อาคารเอ รัฐสภา

กรรมการผู้มาประชุม คือ

๑. นายทวีช กลิ่นประทุม	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายประสาร คำนกุล	รองประธานคณะกรรมการคนที่หนึ่ง
๓. นายสมาน ใจปราณี	รองประธานคณะกรรมการคนที่สอง
๔. นายสงวน ลีวโนมนต์	รองประธานคณะกรรมการคนที่สาม
๕. นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ	โฆษกคณะกรรมการ
๖. พันตรี เทอดฤทธิ์ บุญฤทธิ์	ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการคนที่หนึ่ง
๗. นายกนก วงษตระหง่าน	
๘. นายจรัส พัวช่วย	
๙. นายบุญถึง ผลพานิชย์	
๑๐. นายพิจิต รัตตกุล	
๑๑. นายวิจิตร ศรีสอาน	
๑๒. นายสรอรรถ กลิ่นประทุม	
๑๓. นางลลิตา ฤกษ์สำราญ	เลขาธิการคณะกรรมการ
๑๔. นายอำนวย ปะติเส	ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ
	คนที่หนึ่ง
๑๕. นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์	ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ
	คนที่สอง

กรรมการผู้ไม่มาประชุม คือ

๑. นายบัวพรม ธีรกล้ายาพันธุ์	(ลาการประชุม)
๒. นางศรีสกุล เตชะไพบูลย์	(ลาการประชุม)

๓. นายกำชุง ประภากรแก้วรัตน์
๔. นายดุสิต โสภิตชา
๕. นายพจน์ สะเพียรชัย
๖. นายเยี่ยมพล พลเยี่ยม
๗. นายลำพอง พิลาสัมบัติ
๘. นายวิจิตร แจ่มใส
๙. นายวิรัช รัตนเศรษฐ์
๑๐. นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย
๑๑. นายสกุล ศรีพรหม
๑๒. นายสุธรรม แสงประทุม
๑๓. นายสุวิทย์ คุณกิตติ (ลาการประชุม)
๑๔. นายอุดมศิลป์ ศรีแสงนาม

ผู้แทนรัฐบาล คือ

นายสมภพ บัณฑริวิพากษ์

นิติกร กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๑๐ นาฬิกา

เมื่อกรรมาธิการมาครบองค์ประชุมแล้ว ประธานคณะกรรมาธิการได้กล่าวเปิดประชุมแล้วดำเนินการประชุมต่อไปตามระเบียบวาระการประชุม สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม

กรรมาธิการขอลาการประชุมจำนวน ๓ คน คือ นายบัวพรหม ชีร์กัลยาณพันธุ์ นางศรีสกุล เตชะไพฑูริย์ และนายสุวิทย์ คุณกิตติ

๒. รับรองบันทึกการประชุม

ที่ประชุมมีมติให้รับรองบันทึกการประชุม ครั้งที่ ๒ วันจันทร์ที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๓๒ โดยไม่มีการแก้ไข

๓. พิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พ.ศ.

นายวิจิตร ศรีสอาน กรรมการการไต่ถามชี้แจงถึงสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พ.ศ. ซึ่งแตกต่างจากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยของรัฐอื่น ๆ ดังนี้

โดยที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่เป็นนิติบุคคล แต่ไม่เป็นส่วนราชการ และเน้นวิชาการด้านเทคโนโลยี ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จึงมีสารบัญญัติที่แตกต่างจากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยของรัฐอื่น ๆ ในประเด็นต่อไปนี้

๑. วัตถุประสงค์ในมาตรา ๕ เพิ่มเติมเรื่อง "การปรับปรุง การถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม" ซึ่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยของรัฐอื่น ๆ มิได้กำหนดวัตถุประสงค์เรื่องนี้ไว้ ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ และลักษณะเฉพาะของมหาวิทยาลัยแห่งนี้

๒. เมื่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการบุคลากรของมหาวิทยาลัย จึงไม่เป็นข้าราชการ แต่เป็นพนักงานของรัฐ ซึ่งโดยทั่วไปจะตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และแรงงานสัมพันธ์ ถ้าจะมีการยกเว้นจะต้องบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติ จึงได้มีการกำหนดเรื่องการยกเว้นไม่อยู่ภายใต้กฎหมายแรงงานไว้ในมาตรา ๕ ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถจัดระบบบริหารงานบุคคลให้เหมาะสมกับหน่วยงานมหาวิทยาลัย

๓. เรื่องทรัพย์สิน เนื่องจากมหาวิทยาลัยของรัฐที่เป็นส่วนราชการไม่อาจมีกรรมสิทธิ์ที่ดิน เพราะพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๔ กำหนดให้ที่ดินของส่วนราชการไม่ว่าจะได้มาโดยวิธีใดตกเป็นที่ราชพัสดุ ซึ่งกระทรวงการคลังเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ แต่หน่วยงานของรัฐที่เป็นนิติบุคคลและไม่เป็นส่วนราชการ เช่น รัฐวิสาหกิจ และองค์การปกครองท้องถิ่นสามารถถือกรรมสิทธิ์ที่ดินได้ โดยไม่ต้องตกเป็นที่ราชพัสดุ เมื่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เป็นหน่วยงานของรัฐที่เป็นนิติบุคคลและไม่เป็นส่วนราชการ จึงสามารถถือกรรมสิทธิ์ที่ดินและทรัพย์สินอื่นได้ จึงต้องบัญญัติเรื่องนี้ไว้ให้ชัดเจนในมาตรา ๑๐

๔. การจักระบบบริหารงานบุคคล เนื่องจากบุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เป็นพนักงานของรัฐที่มีข้าราชการ จำเป็นต้องมีการจักระบบบริหารงานบุคคลขึ้นเป็นการเฉพาะ จึงต้องกำหนดให้สภามหาวิทยาลัย มีอำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล ตามมาตรา ๑๖ (๔) ซึ่งก็เป็นการบัญญัติไว้เช่นเดียวกับหน่วยงานของรัฐที่ไม่ใช่ส่วนราชการอื่น ๆ เช่นรัฐวิสาหกิจ ในบรรทัดฐานเดียวกัน

๕. การบัญชีและการตรวจสอบ เนื่องจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ จึงต้องมีการกำหนดเรื่องการบัญชีและการตรวจสอบขึ้นเป็นการเฉพาะ ทั้งนี้ เพื่อให้รัฐบาลสามารถควบคุมและตรวจสอบการเงินของมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่กำหนดไว้ในหมวด ๓ มาตรา ๓๔, ๓๕, ๓๖, ๓๗, ๓๘

๖. การกำกับและควบคุม เนื่องจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ จึงต้องกำหนดให้มีการกำกับและควบคุมขึ้นโดยให้รัฐมนตรีทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้กำกับและควบคุม ตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๔ มาตรา ๓๙ - ๔๐ ซึ่งเป็นการบัญญัติไว้เช่นเดียวกันกับหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการอื่น ๆ ในบรรทัดฐานเดียวกัน ในกรณีที่เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่เป็นส่วนราชการได้กำหนดให้เป็นส่วนราชการในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ และทบวงมหาวิทยาลัยกำกับดูแล โดยอาศัยอำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การบัญญัติเช่นนี้ก็เพื่อให้รัฐบาลสามารถกำกับควบคุมการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามนโยบายและมติคณะรัฐมนตรี

ในด้านการบริหารงานบุคคลนั้น กระทรวงการคลังได้กำหนดกรอบของการบริหารงานบุคคลของรัฐวิสาหกิจไว้ เช่นมีการกำหนดบัญชีอัตราเงินเดือน ดังนั้นในการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยจะจัดตามความเหมาะสมโดยยึดบัญชีอัตราเงินเดือนของกระทรวงการคลังหรืออาจจะกำหนดบัญชีอัตราเงินเดือนขึ้นใหม่โดยมติคณะรัฐมนตรี ดังนั้น รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยหรือคณะรัฐมนตรีจึงสามารถควบคุมมหาวิทยาลัยได้อยู่แล้ว แต่จะต้องกำหนดให้มีรูปแบบ "การเข้าทำงานยากและออกจากงานง่าย" และไม่ให้อยู่ภายใต้กฎหมายแรงงาน เพื่อประสิทธิภาพในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย

ด้านการเก็บค่าธรรมเนียมการเรียนนั้น เนื่องจากมหาวิทยาลัยดังกล่าว เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐจึงยังต้องผูกพันอยู่กับประชาชน จึงต้องเก็บค่าธรรมเนียมการเรียน ไม่สูงเกินไปนักเพื่อให้ประชาชนที่ยากจนสามารถเข้าเรียนได้ อาจจะเก็บค่าธรรมเนียม การเรียนสูงในกลุ่มประชาชนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีและเก็บค่าธรรมเนียมการเรียนต่ำ ในกลุ่มประชาชนที่ยากจน หรืออาจจะกำหนดให้มีการลดใช้ทุนคืนเมื่อเรียนจบแล้ว แต่ค่าธรรมเนียมการเรียนไม่ใช่รายได้ที่สำคัญของมหาวิทยาลัย แต่อยู่ที่การขาย บริการต่าง ๆ ให้เอกชน เช่น ทรัพย์สินทางปัญญา เทคโนโลยี ฯลฯ

กรรมการบางท่านมีความเห็นว่าค่าธรรมเนียมการเรียนควร เก็บตามที่จ่ายจริงแต่ควรให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาที่ยากจน เนื่องจากนักศึกษาใน มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี

มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข

กรรมการมีความเห็นแตกต่างกันเป็น ๒ ฝ่าย ดังนี้

กรรมการฝ่ายที่หนึ่ง มีความเห็นว่าควรใช้ชื่อมหาวิทยาลัยว่า "มหาวิทยาลัยสุรนารี" โดยให้ตัดคำว่า "เทคโนโลยี" ออก โดยมีเหตุผลดังนี้

๑. เป็นการเน้นพระนามท้าวสุรนารี
๒. ในอนาคตมหาวิทยาลัยอาจไม่มุ่งผลิตบัณฑิตด้านเทคโนโลยี ด้านเดียวอาจมีการผลิตบัณฑิตในสาขาอื่น ๆ ด้วย
๓. การใช้ชื่อมหาวิทยาลัยในลักษณะนี้จะไม่ทำให้ประชาชนสับสน

กรรมการฝ่ายที่สอง มีความเห็นว่าควรใช้ชื่อมหาวิทยาลัย ว่า "มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี" ตามเดิม โดยมีเหตุผลดังนี้

๑. เป็นการเน้นให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยมุ่งผลิตบัณฑิตทางด้านเทคโนโลยี เพียงด้านเดียว

๒. เป็นแนวคิดหลักของมหาวิทยาลัยเฉพาะทางที่จะเน้นความเป็นเลิศ ทางด้านเทคโนโลยี และป้องกันไม่ให้มีการเปิดสอนสาขาวิชาอื่น ๆ อันจะเป็นการ ทำลายเจตนารมณ์เดิมของมหาวิทยาลัย

๒. รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยสามารถใช้หน่วยงานทุกหน่วยงานในทบวงมหาวิทยาลัยเพื่อควบคุมมหาวิทยาลัยได้อยู่แล้ว และการเขียนกฎหมายลักษณะนี้เป็นวิธีการบัญญัติกฎหมาย

๓. หากให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีก็ต้องไปสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นการไม่เหมาะสม

๔. จะต้องมีการเขียนอำนาจของรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และจะต้องมีการแก้ไขมาตรา ๑๖ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

ในที่สุดที่ประชุมมีมติให้ปลดทบวงมหาวิทยาลัยไปศึกษาสาระสำคัญของพระราชบัญญัติสถาบันการศึกษาเอกชน พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยของรัฐทั่วไป และพระราชบัญญัติรัฐวิสาหกิจ เพื่อนำเสนอที่ประชุมในการประชุมครั้งต่อไป และมีมติให้ไม่มีการแก้ไขข้อความในมาตรานี้

๕. เรื่องอื่น ๆ (ไม่มี)

อนึ่ง ที่ประชุมได้กำหนดให้มีการประชุมครั้งต่อไป ในวันพฤหัสบดีที่ ๑๑

สิงหาคม ๒๕๓๒

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๒๐ นาฬิกา

ธวัชชัย เทพรักษ์

วิทยากร กองกรรมาธิการ

ผู้จัดบันทึก